

ת"פ 30610/11/14 - מדינת ישראל ע"י ענף התביעות משטרת ישראל נגד גבארה סלאימה

בית משפט השלום בירושלים

24 מאי 2017

ת"פ 30610-11-14 מדינת ישראל נ' סלאימה

ת"פ 15402-02-15 מדינת ישראל נ' סלאימה

בפני כב' השופט יצחק שמעוני

מדינת ישראל ע"י ענף התביעות משטרת
ישראל

המאשימה

נגד

גבארה סלאימה ע"י ב"כ עו"ד מוחמד
פאוזי נוואתב

הנאשם

גזר דין

האישומים

1. כנגד הנאשם, תושב ירושלים, יליד שנת 1992, הוגשו שני כתבי אישום, בשני תיקים נפרדים בהם הודה והורשע בעבירות המיוחסות לו.

בת.פ 15402-02-15 הורשע הנאשם בעבירות של החזקת נכס החשוד כגנוב לפי סעיף 413 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ונהיגה ברכב ללא רישיון לפי סעיף 2 לפקודת התעבורה (נוסח חדש), תשכ"א-1961 (להלן: "**פקודת התעבורה**").

כמתואר בכתב האישום, ביום 7.5.14 בשעה 13:20 או בסמוך לכך, בציר 60 סמוך לכיכר א-ראם, החזיק הנאשם יחד עם אחיו הקטין בקטנוע בשייך למתלונן, ואשר נגנב ממנו יום קודם מרח' דרך חברון בירושלים, בסמוך לבית המתלונן. באותן נסיבות, נעצר הנאשם כשהוא נוהג בקטנוע ומרכיב עימו את הקטין, כאשר אין בידו רישיון נהיגה (להלן: "**התיק העיקרי**").

בת.פ 30610-11-14 הורשע הנאשם בעבירות של פירוק חלקים מרכב, זיוף סימני זיהוי של רכב, נהיגה פוזת, החזקת כלי פריצה לרכב והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, לפי סעיפים 413ד(ב), 413ט, 338א(1), 413ז, 275 לחוק העונשין. כמו כן הורשע הנאשם בעבירה של נהיגה ברכב ללא ביטוח לפי סעיף 2 א לפקודת ביטוח רכב מנועין (נוסח חדש), תש"ל-1970, נהיגה ללא רישיון, לפי סעיף 10 לפקודת התעבורה ואי ציות לתמרור/רמזור לפי סעיף 22 א לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 (להלן: "**התיק המצורף**").

האירוע המתואר בכתב אישום בתיק זה, התרחש ביום 4.11.14, בשעות הערב, כאשר הנאשם הגיע ברכבו מסוג "סוזוקי בלנו" יחד עם אחיו הקטין לרחוב מאיר יושע בירושלים. הנאשם איתר במקום רכב הזהה לסוג רכבו שלו והוא ואחיו פירקו וגנבו מהרכב האחר את שתי לוחיות הזיהוי והחליפו את לוחיות הזיהוי המקוריות ברכבם בלוחיות שגנבו.

בהמשך הלילה, בסמוך לשעה 03:10 ברחוב רחמליביץ בירושלים, עמדו בצד הכביש ניידות משטרה ובהן שוטרים. הנאשם ואחיו הגיעו למקום כשהנאשם נוהג ברכב. כשהבחין הנאשם בניידות משטרה, ביצע פניית פרסה חדה והחל בנסיעה מהירה. השוטרים נכנסו לניידותיהם והחלו בנסיעה אחר רכבו. הנאשם החל להגביר את מהירותו והשוטרים הדליקו את תאורות הניידת והחלו לכרוז לנאשם לעצור את רכבו תוך שהם צופרים לו ומהבהבים באורות הניידות.

בצומת הרחובות מאיר גרשון ומשה דיין, פנה הנאשם עם רכבו שמאלה לכיוון מחנה הפליטים שועפט, תוך שהוא עובר צומת כשהרמזור בכיוון נסיעתו דלק בצבע אדום. הנאשם המשיך בנסיעה על כביש משה דיין ובצומת "קוקה קולה" פנה שמאלה לכיוון עיסויה תוך שהוא עובר את הצומת כשהרמזור המכווין את כיוון נסיעתו דלק בצבע אדום.

הנאשם המשיך לנהוג בנסיעה פרועה, בזמן שגשם עז יורד במקום, כל זאת עת שניידות המשטרה ממשיכות לרדוף אחריו, לצפור לו ולכרוז לו לעצור בצד הדרך.

במהלך המתואר הצליח השוטר שנהג בניידת המשטרה, להיצמד לרכבו של הנאשם. באותה עת התנגש הנאשם בניידת המשטרה, ובעקבות כך סטה רכבו של הנאשם, עלה על אי תנועה והתנגש בעמוד שבצומת מצודת אדומים.

מיד לאחר המתואר, ברחו הנאשם ואחיו מהמקום כשהשוטרים רצים בעקבותיהם. במהלך המרדף הרגלי אחר הנאשם, צעק לו השוטר לעצור, אולם הנאשם לא עצר. לאחר מרדף של כ-200 מטרים, השתמש השוטר באקדח "טייזר" ובכך הצליח לעצור את הנאשם. גם לאחר מעצרו, המשיך הנאשם להתנגד למעצר בכך שדחף את השוטר.

במהלך החיפוש ברכבו של הנאשם נמצאו לוחיות הזיהוי המקוריות של רכבו, כפפות, שתי קסדות, מספרים לחיתוך ברזל ומברג.

תסקיר שירות המבחן

2. מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם בן 25 שנים, נשוי ואב לילדה בת חודש. הוא מתגורר בבית בבעלותו ועובד כפחח רבב.

הנאשם, הבן הבכור במשפחתו, תיאר קשר קרוב ומיטיב עם אביו במהלך השנים, אשר עמד לצדו ולא היה מסוגל לבטא כעס כלפיו כאשר הסתבך באירועים פליליים בעבר. הנאשם תיאר כי מגיל צעיר לא הצליח ללמוד קרוא וכתוב וסבל מקשיי קשב וריכוז, ואלה השפיעו לרעה על התנהלותו בבית הספר.

בגיל 13 עזב את בית הספר והשתלם במוסך רכב ובהמשך עבד כפחח. במקביל החל להסתובב עם קבוצה שולית, שתה אלקהול ועישן גראס והיה מעורב בהתנהגויות פורצות גבול. בגיל 21 נאסר למשך שנתיים בגין עבירה של מעשה מגונה וחטיפה. בגין העבירות דנן היה נתון תקופה ממושכת במעצר בית. נוסף לעבירות של מעשה מגונה, הורשע הנאשם בשנת 2011 בעבירה של התפרצות בגינה הוטל עליו מאסר בן 4 חודשים. בהתייחס לעבירות הללו בלט כי הנאשם מצמצם את אחריותו ונוטה להשליך את האחריות על שותפיו לעבירה.

באשר לעבירה בתיק העיקרי, הנאשם תיאר כי שילם לאדם שהציע לו לרכוב על אופנוע. הוא לא ידע שהנכס גנוב ושיער כי כיוון שמדובר בשטחים מחוץ לקו הירוק, המשטרה לא תגיע. באשר לעבירות בתיק המצורף, הנאשם לקח אחריות לסעיפים הראשונים בכתב האישום, אך הכחיש שדחף את השוטר, וטען שלא נסע באור אדום אלא עבר כשהרמזור "התחלף" והבהב, כן טען כי כלי הפריצה שנמצאו ברשותו הינם כלי עבודה לשימושו האישי. הוא הסביר כי ברח מכוחות המשטרה, כיון שאינו מחזיק ברישיון.

הנאשם תיאר כי התנהגותו היתה "טיפשית" וכי "עשה טעות", אך לא היה מסוגל להתבוננות פנימית מעמיקה. לצד זאת, בחודש אוגוסט 2014 נישא הנאשם ולפני כחודש נולדה בתו הבכורה, והוא מעוניין לשנות את חייו, לשכוח מהעבר ולנהל אורח חיים תקין ונורמטיבי, ללא הסתבכויות עם החוק.

הנאשם שלל אפשרות של השתלבות בטיפול, שכן סבר שטיפול ידרוש ממנו חזרה לעברו, ובכך הוא אינו מעוניין.

לבסוף, נוכח התרשמותה מקווי האישיות של הנאשם ונסיבות חייו, סיכמה קצינת המבחן כי קיים טשטוש גבולות בין האסור והמותר וקושי בריסון עצמי, כאשר במצבי דחק הנאשם נוטה להתנהלות אימפולסיבית ואלה מהווים גורמי סיכון להישנות העבירה. לצד זאת, התרחקותו באחרונה מחברה שולית, נישואיו והפיכתו לאב, הגבירו בו את המוטיבציה לייצוב חייו וניהול אורח חיים תקין, ורצון כן לשקם את חייו.

לפיכך, המליצה קצינת המבחן על עונש מאסר קצר ומציב גבול, מאסר על תנאי וקנס כספי.

הטיעונים לעונש

3. בטיעוניה לעונש, ציינה המאשימה, כי מעבר לעבירות הקודמות שצוינו בתסקיר שירות המבחן, לחובת הנאשם גם 8 הרשעות בעבירות תעבורה ותלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי בן 6 חודשים מתפ"ח 32562-10-11 בבית המשפט המחוזי בירושלים על כל עבירה מסוג פשע.

ב"כ המאשימה עמדה על חומרת העבירות, על הפגיעה בערכים המוגנים, וטענה כי לפנינו אדם מסוכן אשר איננו ירא את החוק ונציגיו.

ככל שתעלה טענה של חלופה הזמן, טענה המאשימה, כי הנאשם הוא זה שדחה את הדיונים שוב ושוב, החליף ייצוג ולא התייצב למשפט מספר פעמים עד שהוצאו נגדו צווי הבאה.

אשר לתיק העיקרי, סבורה המאשימה כי מתחם הענישה נע בין מאסר על תנאי למס' חודשי מאסר בפועל, וביקשה להשית עליו חודשיים מאסר בפועל. לגבי התיק השני, סברה כי מתחם העונש ההולם הינו בין 12 ל- 24 חודשי מאסר, ולנוכח עברו הפלילי, ביקשה להטיל עליו 14 חודשי מאסר, וסכ"ה עבור שני התיקים - 16 חודשי מאסר. עוד ביקשה המאשימה להפעיל את המאסר על תנאי, כך ש- 5 חודשים יהיו במצטבר וחודש בחופף. סך הכל, עותרת המאשימה ל- 21 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי על כל אחת מהעבירות בהן הורשע, פיצוי, קנס ופסילה בפועל ועל תנאי.

הסניגור טען מנגד, כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה וחסך זמן שיפוטי יקר. לדבריו, לא היה לו כל רצון למשוך את התיק, והוא נאלץ להחליף ייצוג, משיקולים שקשורים בעורך הדין הקודם. מאז ביצע את המעשים בשנת 2014, הנאשם השתלב בעבודה והוא אדם נורמטיבי, כפי שמעיד מכתב ההמלצה שכתב מעסיקו והוגש לתיק בית המשפט. מאז ביצוע העבירות, הנאשם הוציא רישיון נהיגה, הוא המפרנס היחיד במשפחתו. במשך למעלה משנה, הנאשם היה נתון במעצר

בית והדבר הביא להרתעתו. הנאשם מבטא רצון לשיקום, ויש ליתן את הדעת לכך שגם שירות המבחן ממליץ על "מאסר קצר". עוד הפנה הסניגור לפסיקה שבה בחר בית המשפט במקרים דומים לחרוג ממתחם הענישה משיקולי שיקום, והשית עונשים של של"צ. לפיכך, ביקש לתת לנאשם הזדמנות לנהל אורח חיים נורמטיבי, להימנע מהטלת עונש מאסר בפועל, להסתפק בהפעלת המאסר המותנה ולשלוח את הנאשם לעבודות שירות. לצד זאת הוסיף, כי ניתן לחלט את הסכומים שהופקדו בתיק ואת הרכבים הקיימים.

בדבריו האחרונים, ציין הנאשם כי לא היה ער למעשים שבצע. הוא מסר כי התחתן ונכנס למסלול חיים נורמלי, הוא עושה עבודה טובה וכולם מרוצים ממנו, אם יכנס לבית הסוהר הדבר "יהרוס אותו", ועל כן ביקש את רחמי בית המשפט והביע חרטה על מעשיו.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

4. הנאשם הורשע בשני כתבי האישום, אשר כל אחד מהם מתאר עבירות שונות, ובהתאמה הערכים המוגנים בהן שונים.

בעבירות הקשורות בפירוק חלקים מרכב, החזקת כלי פריצה זיוף סימני זיהוי, מוגן ערך הקניין, זכותו של כל אדם להגנה על רכושו וחפציו. עבירות הנוגעות לרכב מהוות תופעה נרחבת שכונתה בעבר "מכת מדינה", והן פוגעות ברבים. אדם המחנה את רכבו במרחב הציבורי חשוף לכך שעוברי חוק דוגמת הנאשם, יפגעו ברכבו, יגנבו אותו או ממנו, תוך גרימת נזק כלכלי רב ופגיעה בפרטיותו.

בעבירות הנוספות שבהן הורשע הנאשם, נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח, אי ציות לתמרורים, מוגן ערך של שמירה על הסדר והבטיחות בדרכים, הגנה על עוברי האורח, הולכי רגל ונהגים כאחד, הגנה מפני נהגים רשלנים ועוברי חוק, המפרים את חוקי התנועה ברגל גסה. העבירה של הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו, מבקשת להגן על מלאכת המשטרה והשוטרים, העושים לילות כימים בשמירה על הסדר הציבורי ואכיפת החוק.

נסיבות ביצוע העבירות מעידות כי הנאשם פגע בערכים אלה ברגל גסה.

בתיק העיקרי הפגין הנאשם כי הוא אינו מכבד את זכותו של האחר לקניין. הנאשם לא נרתע מלעשות שימוש בקטנוע שנטל מבעליו ללא רשות, והוא רכב עליו, עם אחיו הקטין, בעוד אין בידו רישיון נהיגה. מעבר לשימוש ברכוש מסוג זה, גם העמדת אחיו הקטין בסכנה, בעודו נוהג ללא רישיון, לא הרתיעה את הנאשם, כך שהפגיעה בערכים המוגנים באישום זה, הינה בינונית.

בתיק המצורף, מדובר באירוע שבו עבירה גררה עבירה, ועבירות פירוק חלקי הרכב וזיוף סימני הזיהוי, הובילו את הנאשם לביצוע עבירות חמורות נוספות, עת ביקש לחמוק מידיהם של השוטרים. הנאשם לא חשש להימלט מהשוטרים אשר כרזו וביקשוהו לעצור. הוא לא נענה לקריאותיהם, והמשיך בהימלטותו מהם, תוך שהוא נוסע ברמזורים המורים לעצור. הנאשם המשיך לנסוע על אף שניידות המשטרה דלגו אחריו, הוא התנגש בניידת משטרה, סטה מנתיב הנסיעה, עלה על אי תנועה והתנגש בעמוד בצומת. כל זאת עשה הנאשם, כשאין בידו רישיון נהיגה וביטוח.

מעבר לזילות שהפגין הנאשם בחוק ובנציגיו השוטרים, במעשיו העמיד הנאשם חיי אדם של רבים בסכנה, בהם השוטרים

ועוברי אורח שעשו אותה עת שימוש בדרכים, וכן סיכן את עצמו ואת אחיו הקטין. גם משנעצר הנאשם, המשיך להתנגד למעצר ודחף את השוטר. מדובר במרדף מסוכן, שעשוי היה לגרום לנזקים כבדים בנפש, ואלמלא תושייתם ופעילותם המאומצת של השוטרים, עשוי היה האירוע להסתיים באסון.

נסיבות ביצוע עבירות אלה, הן חמורות והפגיעה בערכים המוגנים במקרה זה, הינה רבה.

לאחר ששקלתי את הערכים המוגנים, מידת הפגיעה בהם בנסיבות המתוארות, ולאחר שנתתי דעתי לענישה הנוהגת בפסיקה מצאתי, כי מתחם הענישה ההולם עבור התיק העיקרי נע בין מאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר לריצוי בפועל. מתחם הענישה בתיק המצורף נע בין 12 ל-20 חודשי מאסר, נוסף לעונשים נלווים מתאימים.

העונש המתאים

5. הנאשם, יליד שנת 1992, בן 25 שנים כיום, נשוי ואב לילדה.

מחד, הנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו ובכך חסך את הצורך לנהל הליך הוכחות, על כל המשתמע מכך.

לחובתו של הנאשם, עבר פלילי קודם בעבירה של חטיפה ומעשה מגונה והתפרצות. נוסף על כך, לחובת הנאשם הרשעות תעבורתיות קודמות, ובהתחשב באופיין של העבירות דנן, הרי שאלה בעלות משקל רב.

בתיקים שלפניי, הוכיח הנאשם, כי המשיך לזלזל בחוקי התעבורה, בבטיחותם של משתמשי הדרך ולסכן חיי אדם, כפי שעשה בעבר, ועל כן עברו הפלילי הינו מכביד במקרה זה.

מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם מקיים כיום חיים נורמטיבים. הוא נישא והוא אב לילדה, וכפי שעולה ממכתב מעסיקו, מר צחי גנון, הוא עובד מסור וטוב. ואולם, על אף רצונו של הנאשם לחזור למוטב ולנטוש את העבריינות והפשע, הנאשם סירב לקחת חלק בהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן, ומכאן עולה החשש שמא הנאשם אינו מגויס במלוא כוחותיו להליך השיקום. משכך, ובהתחשב בחומרת העבירות, סבורני כי לא מדובר במקרה המתאים לחריגה ממתחם הענישה לצורך שיקום.

לחובת הנאשם עומד לו לרועץ גם מאסר על תנאי בר הפעלה, והעובדה שהנאשם ביצע את העבירות בעוד מאסר זה תלוי ועומד נגדו. ביצוע העבירות במהלך תקופת התנאי מעיד על תעוזתו ועל טשטוש הגבולות בין האסור ומותר, וקושי בריסון עצמי, כפי שהתרשמה גם קצינת המבחן.

שקלתי את בקשתו של הסיניגור והנאשם, ואני ער להשלכותיו הקשות של המאסר על הנאשם במיוחד נוכח פטירת אביו וכן על עבודתו ומשפחתו. ואולם, בהתחשב בחומרת העבירות מחד, ובמורכבות שאיפתו לשיקום, ללא טיפול, מאידך, סבורני, כי לא ניתן להימנע ממאסר במקרה זה. דברים אלה יפים גם ביחס למאסר על תנאי התלוי ועומד, ובנסיבות אלה לא קיימת הצדקה להארכתו של התנאי והימנעות מגזירתו על הנאשם.

יחד עם זאת, לשיקומו היחסי של הנאשם, שאיפתו והצלחתו עד כה לקיים חיים נורמטיביים, חיי משפחה ועבודה תקינים, נתתי משקל באשר לסוגיה של גזירת העונשים בחופף בחלקם.

נוכח כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

עמוד 5

1. מאסר למשך 9 חודשים לריצוי בפועל ממש, בניכוי ימי מעצרו. הנאשם יתייצב ביום 1.8.17 בשעה 8:30 בבית המעצר במגרש הרוסים לריצוי עונשו.
2. מופעל בזאת מאסר על תנאי מתפ"ח 32562-10-11 בבית המשפט המחוזי בירושלים. 3 חודשים יופעלו בחופף לעונש האמור, ו- 3 חודשים נוספים יופעלו במצטבר.
סה"כ ירצה הנאשם 12 חודשי מאסר, בניכוי ימי מעצרו.
3. קנס בסך 3,000 ₪ או מאסר של 60 יום תחתיו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים שווים החל ב-1.7.17 ובכל ראשון לחודש שלאחריו.
4. פיצוי למתלונן בתיק 15402-02-15 עת/1 מר דוד כהן בסך 2,000 ₪. הנאשם יפקיד סכום זה בקופת ביהמ"ש בתשלומים שווים החל מ- 1.7.2017 ובכל ראשון לחודש שלאחריו.
5. 6 חודשי מאסר והנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר על אחת מהעבירות בהן הורשע לפי סעיף 413 לחוק העונשין.
6. מאסר על תנאי למשך 3 חודשים. הנאשם לא ירצה עונש זה, אלא אם יעבור תוך שנתיים מיום שחרורו על עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין וכן עבירה לפי פקודת ביטוח רכב מנועי ופקודת התעבורה בהן הורשע.
7. אני פוסל את הנאשם מלנהוג למשך 12 חודשים מיום שחרורו.
8. 9 חודשי פסילת רישיון על תנאי. הנאשם לא ירצה עונש זה, אלא אם יעבור תוך שנתיים מיום שחרורו על אחת מהעבירות בהן הורשע לפי פקודת התעבורה ופקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש] תש"ל - 1970.

העתק יישלח לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ח אייר תשע"ז, 24 מאי 2017, במעמד באת כוח המאשימה עו"ד דינה דוד, הנאשם וב"כ עו"ד מוחמד פאוזי.